

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลหนองตาแต้ม

ตำบลปรานบุรี อำเภอบ้านนา และตำบลศิลาลอย ถึงอำเภอสว่างวีรจักร

อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. ๒๕๔๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐

เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลหนองตาแต้ม ตำบลปรานบุรี อำเภอบ้านนา และตำบลศิลาลอย ถึงอำเภอสว่างวีรจักร อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๒๕วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลหนองตาแต้ม ตำบลปรานบุรี อำเภอบ้านนา และตำบลศิลาลอย ถึงอำเภอสว่างวีรจักร อำเภอบ้านนา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลหนองตาแต้ม ตำบลปรางบุรี อำเภอปรางบุรี และตำบลศิลาลอย กิ่งอำเภอสามร้อยยอด อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

นายกรัฐมนตรี

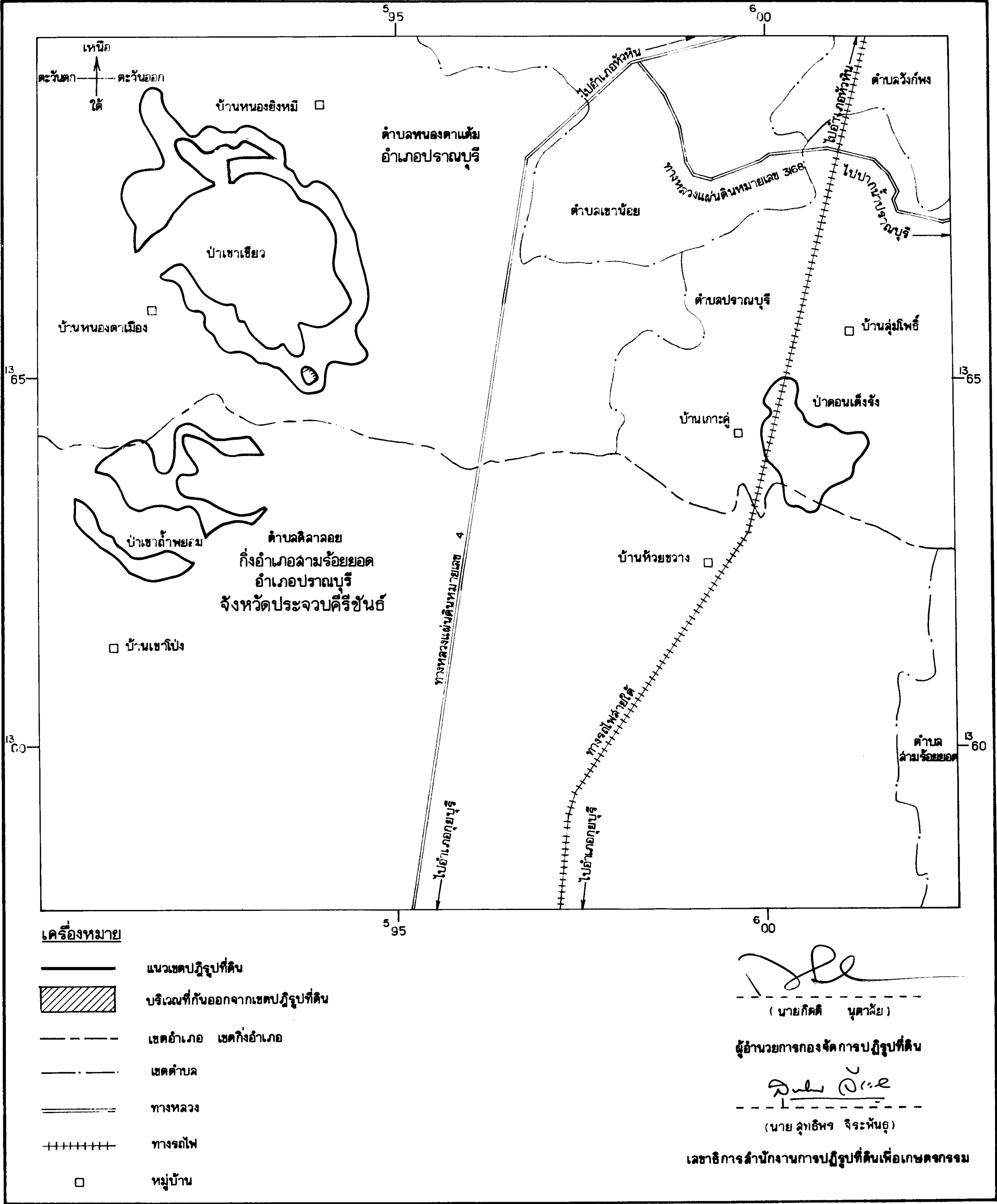
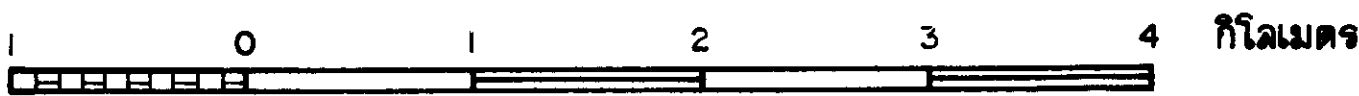
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลหนองตาแต้ม ตำบลปรางมบุรี อำเภอปรางมบุรี และตำบลคิลาลอย กิ่งอำเภอลำมร้อยยุด อำเภอปรางมบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. 2540

มาตราส่วน 1 : 50,000

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลหนองตาแต้ม ตำบลปรางบุรี อำเภوپรางบุรี และตำบลศิลาลอย กิ่งอำเภอสามร้อยยอด อำเภوپรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้